

m. v. har fået kendskab til dispositionen. Dette er udtrykkelig foreskrevet i ændringsforslag nr. 17, som er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget. Finansministeren har over for udvalget oplyst, at der ikke vil være noget til hinder for, at den afgiftspligtige indbetaler afgiftsbeløbet til forsikringskabet eller pengeinstituttet m. v., dersom han ønsker at bevare sin pensionsordning eller forsikring ubeskåret.

Finansministeren har endvidere stillet ændringsforslagene nr. 18-23, der er tiltrådt af udvalget. Ændringsforslag nr. 19 er en konsekvens af ændringsforslag nr. 14, og de øvrige ændringsforslag er af rent teknisk karakter.

Finansministeren har over for udvalget givet tilsagn om, at han, når lovforslaget har været til 2. behandling i folketinget, sammen med pengeinstitutterne og forsikringselskaberne vil foretage en rent teknisk gennemgang af de foreslåede bestemmelser, og udvalget vil herefter mellem 2. og 3. behandling have lejlighed til at forhandle med finansministeren om de forhold, som eventuelt måtte være fremdraget ved de førte forhandlinger.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer) kan tiltræde ændringsforslagene nr. 1, 4, 6, 7 og 16-23, da disse må anses for forbedringer af det forelagte forslag eller tydeliggørelser af dette.

Mindretallet stiller underændringsforslag nr. 3 til ændringsforslag nr. 2. Såfremt dette forkastes, vil mindretallet afholde sig fra at stemme.

Mindretallet vil afholde sig fra at stemme over ændringsforslagene nr. 5, 12, 14 og 15, da disse delvis er en konsekvens af den for kapitalpensioner foreslåede beskatningsform, som mindretallet ikke er tilhænger af.

Mindretallets ændringsforslag nr. 9, 10 og 13 tilsigter at finde en beskatningsform af kapitalpensionsudbetalinger, som bliver i overensstemmelse med almindelige beskatningsprincipper. Efter ændringsforslagene skal den del af disse udbetalinger, der hidrører fra bidrag indbetalt af arbejdsgiveren efter 1. januar 1958, beskattes over en 10-årig periode med $\frac{1}{10}$ hvert år. Såfremt

den forsikrede dør inden 10 års periodens udløb, skal restbeløbet beskattes med en afgift på 25 pct.

Ændringsforslag nr. 8 og 11 fører lovforslaget tilbage til de i den gældende lovfastsatte regler. Mindretallet må anse det for betænkeligt allerede nu at ændre en lov, som blev gennemført med enstemmig tilslutning efter finansministerens forslag af folketingets udvalgsberettigede partier så sent som i marts 1957.

Underændringsforslag nr. 3 har til formål at give virksomheder muligheder for allerede i det første år at afskrive indtil 50 pct. af ekstraordinært indbetalte tilskud til pensionsordninger.

Mindretallets stilling til lovforslaget ved dets 3. behandling vil afhænge dels af afstemningerne ved 2. behandling, dels af resultatet af de forhandlinger, som finansministeren har givet tilsagn om at føre imellem lovforslagets 2. og 3. behandling. Mindretallet havde i øvrigt anset det for rigtigst, om disse forhandlinger var ført inden lovforslagets 2. behandling, men herom har det beklageligvis ikke kunnet overbevise flertallet.

Æ n d r i n g s f o r s l a g.

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

1) I stk. 1 c, sidste linje, tilføjes efter „denne“: „eller afdøde og/eller den efterlevende ægtefælles børn“.

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Niels Andersen, Baunsgaard, Holger Eriksen, Ove Hansen, Hans Knudsen, Johs. E. Larsen, M. Larsen (Kolding), Peter Nielsen og Edel Saunte):

Til § 2.

2) Paragraffen formuleres således:

„Stk. 1. En arbejdsgiver kan ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst fradrage bidrag til pensionering af de i hans virksomhed ansatte personer eller deres pårørende. Dette gælder, hvad enten de berettigede i henhold til pensionsordningen har krav på en løbende årlig pensionsind-